

Paha poika ja hyvä tyttö

liro oli poikkeuksellisen tuhma poika. Jo imeväisenä hän konttasi salaa isänsä baarikaapille ja lantrasi sieltä tukevan siivun pöytäviinasta tuttipulloonsa.

"Voi voi, mikähän sinustakin isona tulee", huokaili äiti katsellessaan pojan pojan ökellystä leikki-kehässä.

Eeva sen sijaan oli aivan päinvastainen tapaus. Edes syntyessään hän ei päästänyt itkun ääntäkään, ja vähän vartuttuaan hän päivät pääksytysten jokelteli iloisesti kätkyessään tuuskahtaakseen välillä vain päiväunilleen täsmällisesti oikeaan aikaan. Peräjälkeen hän voitti vähintään sertifikaatin kilpailuissa nimeltä Vuoden Vauva, Mukavin Mukelo, Höpönas-

Aleksis K

susemme ja Ättättättättää.

Kului muutama vuosi, ja lapset aloittivat koulutiensä. Ilkeä-liro ei malttanut siihen keskittyä, vaan kiusasi koulukavereitaan ja tuplasi melkein joka luokan. Niinpä hänestä isona tulikin diplomi-insinööri pian sen jälkeen, kun hän oli selvinnyt ehdonalaisesta, jonka oli saanut potkiskeltuaan mummoja kadulla.

Eeva puolestaan napotti joka päivä tukka sievästi palmikolla ja kädet etummaisesta pulpetin kannella, seurasi tiiviisti opetusta ja viittasi joka kysymykseen, eikä ikinä jäänyt kiinni läksyjensä laiminlyönistä. Ei ihme, että hän isona pääsi lääkäriksi.

Lopulta tuli sitten myös hallitukseen menon aika. Sama peli jatkui sielläkin. Tuhma liro kävi hetimiten eläkeläisten ja lasten ja sairaiden kimppuun, joilta hän riisti ruoankin suusta nauraen päälle räkäisesti.

Kiltti Eeva katsoi menoa kauhuissaan, ja ryhtyi puolustamaan vähäosaisia; menipä hän niinkin pitkälle, että tekaisi yhden sellaisen itse pystyäkseen paremmin perehtymään asioihin.

Ja mitenkö sitten lopulta kävi näissä kahdessa ihmiskohtalossa?

No tietäähän sen: kävi niinkuin aina ennenkin. Yleisen käsityksen mukaan liro todettiin tomeraksi mieheksi, joka ei anna tunteellisten höpötysten vaikuttaa päätösten

tekoon, vaan on riittävän kova silloin, kun tulosvastuullisessa maailmassa sitä tarvitaan. Paljon hänelle riitti olalletaputtelijoita, ja yleisesti hänet julistettiin kansakunnan pelastajaksi.

Eeva sen sijaan todettiin onnetoman pehmolälläriksi sosiaalihöppänäksi, joka liihottelee vastuuttomasti jalat tukevasti ilmassa yrittäen nuoleskella äänestäjiään katteettomilla lupauksilla. Rangaistukseksi siitä hänet pistettiin kuudeksi vuodeksi linnaan.

Tämän tarinan opetus on lähinnä siinä, että kiltit tytöt menevät linnaan, mutta tuhmat pojat menevät minne vain, eli paha saa aina palkkansa.